

Jeg synes næsten, det er for meget, når man tænker på Kofi Annans optræden i dagene op til krigsudbruddet med Irak, når man tænker på Blix' bøn om mere tid til at afslutte sin undersøgelse, som den danske udenrigsminister sammen med Bush og sammen med Blair var med til at kortslutte. Det er næsten skudt over målet at skulle høre en dansk udenrigsminister, der har gjort det, gøre sig til sådan den store FN-for-taler. Det synes jeg lød meget disharmonisk.

Men det, vi så skiller på – og det er jo regulært nok – er troen på militære svar. Det er klart, at hvis man synes, at det, man har foretaget sig indtil nu i Irak og Afghanistan, har været en kolossal militær succes og har løst problemer, så skal man da gå videre ad den vej. Jeg synes selv, at hovedproblemet i Afghanistan er den humanitære situation.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Udenrigsministeren endte op med at glæde sig over det store brede flertal, der var bag det her beslutningsforslag.

Jeg vil gerne for en ordens skyld, da det lige kiksede med min ordførertale, tilkendegive, at Kristendemokraterne selvfølgelig også står bag det beslutningsforslag, som regeringen her har fremsat, i flugt med, hvad jeg i øvrigt har sagt vedrørende ISAF-styrken i Afghanistan.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke Kristendemokraterne for til-sagnet her. Det synes jeg er godt, og det viser jo også, hvor bredt det her er.

Til hr. Villy Søvnald vil jeg sige: Jeg vil ikke køre en lang debat, men regeringen har jo fra starten, dengang vi gik ind i Afghanistanopga-ven, her i Tinget sagt, at der er to spor, der skal følges, ligesom vi gjorde, da vi påtog os Irakop-gaven: Det ene er militært og det andet er huma-nitært. Det lagde vi frem fra starten i det første forslag, vi leverede. Det humanitære er leveret. Det militære er leveret. Det humanitære er ikke færdigt. Det militære er ikke færdigt. Genopbyg-ningsbistanden er ikke færdig. Men der ligger altså 500 mio. kr., som vi har fået igennem i Fi-nansudvalget i 2002, og det var vist 250 mio. til humanitære tiltag.

Kl. 11.05

For vi tager den opgave på os, men det opga-ven med den humanitære bistand og genopbyg-ningsbistanden er jo umuligt at løse, hvis ikke

der er en militær konsolidering af Karzais rege-ning. Det er da lysende klart.

Jeg tror da også, at det var derfor, hr. Villy Søvnald i sin tid gik ind for Kosovoaktionen. Det var, fordi hr. Villy Søvnald vidste, at der er situationer, som kræver militære svar. Der var for resten ikke noget FN-mandat; men der er si-tuationer, som kræver militære svar, og derfor gik SF jo med dér.

Men jeg har da meget, meget svært ved i dag at finde en linje hos SF; det er sådan mere fra tue til tue, og man skal jo være imod noget.

Vi er for freden, og vi er for udviklingen, og det må vi så bruge de nødvendige midler til. Det er derfor, vi mener, at FN's resolution om Afgha-nistan skal respekteres, og jeg er glad for, at der er så bredt et flertal, der gør det.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Nu synes jeg, udenrigsministeren kom ned i en naturlig højde igen – og det vil jeg så godt kvit-tere for, nedstigning kan jo tit være en svær dis-ciplin – også med kvitteringen for, at SF jo er enig i, at der er situationer, der kræver militært svar.

Jeg synes bare, at det, der er det afgørende spørgsmål, og som jeg ikke synes udenrigsmini-steren har forholdt sig til, er: Hvis man befinder sig i et land, hvor den eneste mulighed for at skaffe sig sit daglige udkomme er at melde sig under en krigsherres fane – en krigsherre, der så i øvrigt er blevet styrket, som hr. Søren Sønder-gaard så glimrende dokumenterede, ved at være taget under USA's vinger i forhold til forskellige alliancer – og hvis det er den eneste mulighed for overhovedet at skaffe sig mad, tror man så, at man kan løse problemet med militære svar? Er opgaven ikke at sikre mennesker i Afghani-stand en fremtid, hvor deres børn ikke dør, og hvor der er et arbejde, de kan få? Klarer man det med militære svar? Nej.

Det, jeg synes, der er et skrigende behov for både efter Afghanistan- og Irakdiskussionen, er en diskussion, der handler om, hvordan vi sikrer mennesker det perspektiv i deres liv, der gør, at de har en fremtid, der tegner sig for dem. Med-mindre vi gør det, får vi aldrig styr på de kon-flikter, der får lov at eksplodere i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er jo det, det hele drejer sig om: at sik-re den afghanske befolkning en fremtid, at sikre